

Vincent van Trigt

Master Builder in de Fender Custom Shop

Als je aan Nederlandse basbouwers denkt, dan zijn er genoeg mogelijkheden. Van De Gier tot Rijkers en van Roks tot Adamovic, om er maar een paar te noemen. Een van de belangrijkste rolde haast per toeval in het vak en doet het al vijftien jaar bij Fenders Custom Shop. Sinds een jaar is Vincent van Trigt de dertiende Fender Master Builder.

In Nederland had Vincent meerdere baantjes, maar werkte vooral in de horeca. Dat kon hij het beste combineren met bassen in verschillende bands. Op een avond was hij aan het werk in een hotelbar in Lisse, toen er een leuke Amerikaanse dame aan de bar kwam zitten. Vincent trakteerde haar op drankjes en een paar jaar later verhuisde hij naar Amerika om met haar een gezin te stichten. Het toeval wou dat zij in het Californische Corona woonde, vijf minuten van de beroemde Fender-fabriek. Niet dat zij zich daar bewust van was, overigens. Vincent, als muzikant en Fender-liefhebber, wel degelijk. Na zijn overstap naar Amerika was hij op zoek naar werk. Hij trok de stoute schoenen aan en klopte simpelweg aan bij de fabriek.

Vincent werd aangenomen. Maar niet als gitaarbouwer. 'De eerste paar weken heb ik sjouwwerk gedaan. Dozen in en uit vrachtwagens tillen. Toen er een vacature vrij kwam voor gitaarafsteller, heb ik daar op gereageerd. En ik kreeg de baan! Ik had echter nog geen enkele ervaring. Als in Nederland mijn basgitaar afgesteld moest worden, bracht ik 'm naar de winkel! Gelukkig gaven ze mij de kans om het al doende te leren. En dat ging op zich best snel,

want je staat de hele dag gitaren af te stellen. Saa? Welnee joh! Je krijgt allerlei verschillende modellen in handen. Bovendien werk je met veel anderen in dezelfde ruimte. We hadden echt een gezellig clubje!

Breed opgeleid

Toen er na een paar jaar een plekje vrij kwam in de Custom Shop, dook Vincent daar bovenop. Wederom met succes. 'In plaats van nieuwe mensen aan te trekken kijken ze bij Fender graag eerst intern of ze een geschikte kandidaat hebben. Dan weten ze tenminste zeker dat diegene op tijd z'n bed uit kan komen', lacht Vincent. 'Omdat het hier in de zomer 's middags nogal warm wordt, beginnen we om 6:00 uur met werken.'

Hij kwam eerst terecht op de "Team Built"-afdeling van de Custom Shop. Daar werken ze met meerdere mensen aan een instrument, in tegenstelling tot de nog meer begeerde - en nog duurdere - "Master Built"-gitaren. Die worden helemaal samen-gesteld en gebouwd door één meestergitaarbouwer.

Enmaail in de Custom Shop begon Vincent weer met het afstellen van gitaren. "Dat kende ik natuurlijk al. Maar al gauw begon ik ook met "relicen", het ouder laten lijken van instrumenten. Je wordt breed opgeleid, dus binnen korte tijd was ik met alle facetten van het gitaarbouwen bezig. Ik heb toen in korte tijd heel veel geleerd. Na een paar jaar kwam er een plek vrij als assistent van Master Builder John Cruz. Hij is onder andere verantwoordelijk voor een paar bekende Custom Shop-gitaren, zoals de replica's van Stevie Ray Vaughans "Number One"-Stratocaster, John Mayers "Black 1" en de Phil Lynott P.

Voor zijn samenwerking met Cruz werkte Vincent ook nog een paar jaar met Stephen Stern, die de scepter zwaait over de kleine Gretsch Custom Shop. "Daar leer je weer hele andere handelingen, omdat de meeste Gretsches hol zijn. Dit is trouwens een aparte werk-plaats, maar wel in hetzelfde pand."

Meesterbouwer

Eind vorig jaar kwam er een plek vrij voor een nieuwe Master Builder en zo werd Vincent de dertiende meesterbouwer bij Fender. "Tot vorig jaar verrichtte ik allerlei hand- en spandiensten voor de andere bouwers. Ze werken allemaal op een eigen manier en van iedereen steek je wat op. Nu kan ik het zelf bepalen. Ik heb meer verantwoordelijkheid en ik kan meer eigen keuzes maken en het op mijn manier doen. Met John Cruz bouwde ik vooral gitaren, dus toen ik zelf aan de slag ging ben ik meteen een paar mooie bassen gaan bouwen die ik in mijn hoofd had, haha!"

Het viel ons inderdaad op dat de we Vincents naam vaak zagen bij mooie relic-bassen tijdens het Custom Shop Event op de NAMM; het is een van zijn specialiteiten. 'Ik hou van realistisch uitziende '51-bassen. Het is een kick om een echte oude bas of gitaar in handen te krijgen of om alleen maar een foto te zien en om deze dan zo realistisch mogelijk na te maken. En dan is het doel dat ze te gek klinken en er te gek uit zien.'

Prestige Model

Doordat Vince het vak bij Fender begon is dat zijn referentiekader. Dat kan ook beperkend zijn. 'Het is lastig en een uitdaging. Een P of een J kan je gewoon niet verbeteren, maar het zijn te gekke instrumenten en het is wat mensen willen. En zelfs binnen die kaders kan je zoveel kanten op.'

'Bij Fender gaven ze mij de kans om het vak al doende te leren'

Als voorbeeld gaan we op een bepaalde bas in, waar we op de NAMM een beetje verliefd op werden: een Prestige Model, beschilderd door Sarah Gallenberger. Elke Master Builder maakt een Prestige Model voor de NAMM en Vince moest er vaart achter zetten. 'Ik kreeg de aanstelling in oktober en de NAMM was al in januari. We hebben al vaker met Sarah gewerkt en ik had toevallig contact met haar omdat ze een instrument van mij qua kleuren zo mooi vond. Ik zag op haar Instagram een werk hangen en dat leek me prachtig voor op een bas. Ze was druk, maar ze had tijd om de body te beschilderen. We hebben vervolgens hier de inleg toegevoegd, gebaseerd op haar ontwerp.'

Het Curtis Novak Bi-Sonic-element is een bewuste keuze. 'Dat is deze keer dubbel. Het is een te gek element en als je een P of J echt wilt veranderen, dan is dat element totaal anders qua sound. Daarnaast heeft het element een beetje de vorm van wat er op de bas gebeurd qua artwork.'

En natuurlijk heeft Vincent thuis ook wat fijne bassen. 'Niet van zulke Prestige Models, maar wel een paar mooie, ja!'

Phil Lynott

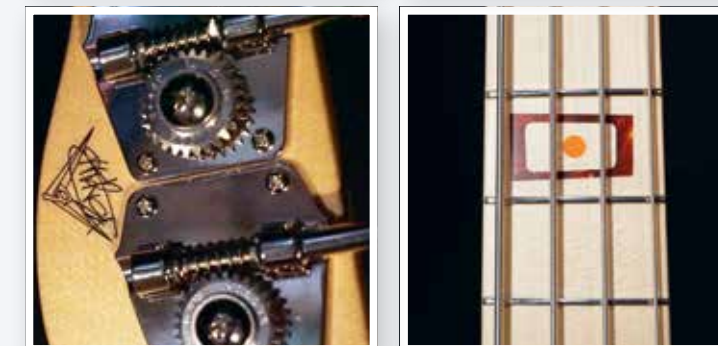
Vincent is betrokken geweest bij de bouw van de Phil Lynott-signature en ook naar dit proces zijn we benieuwd. 'Het mooiste is als we de bas hier kunnen hebben. Nu ging John naar Ierland, ontmoette de familie en kreeg de bas te zien. Hij kwam terug met een boek vol foto's, afmetingen en informatie, waarmee we zijn gaan werken. Daarna is het prototype naar Ierland gegaan voor goedkeuring.'

Deze bas is niet goedkoop, maar er zit natuurlijk ontzettend veel werk achter. Hij wordt geleverd met een authentieke flightcase, een zonnebril, een polsbandje en een gitaarband. De Custom Shop heeft vast veel lol met het realiseren van al die case candy? 'Dat is gaaf toch? Mensen weten niet hoe ongelooflijk veel tijd, moeite en investeringen daar in zitten, hoewel wij natuurlijk niet over de uiteindelijke verkoopprijs gaan. Maar het is inderdaad ook vooral leuk. We zitten foto's te bekijken, we zien weer wat en dan weet iemand een gozer in Argentinië die die strap kan namaken Het is een leuke sport.'

Kaas

Het is een rare tijd. We vragen ons af hoe het werk er nu uit ziet en of er in 2021 zelfs wel een NAMM zal zijn. 'We zijn na een paar weken verplichte sluiting net weer begonnen, dus we hebben veel tijd in te halen. Ik ben vanochtend zelfs om vijf uur begonnen. Momenteel zijn we nog druk bezig om alle orders van de NAMM af te ronden. Momenteel ben ik met een paar relics bezig, maar er zijn ook wat dealers die gewoon zeggen: doe iets gekks. Ik hou van die vrijheid! Het is een rare tijd, want we krijgen veel minder artiesten op bezoek. En de NAMM: daar gaan we binnenkort voor zitten.'

Tot slot hebben we het nog even over cultuurverschillen. Vincent is een nuchtere Hollander die de verschillen tussen de Verenigde Staten en zijn moederland niet overanalyseert. 'Wel miste ik in het begin natuurlijk mijn familie. Maar ik ga nog steeds eens per jaar terug. En ik heb hier een adresje voor Nederlandse kaas. Amerikaanse kaas is niet te eten.' Er is wel een groot verschil in transport, volgens Vincent. 'In Nederland was ik overal binnen een half uurtje met de fiets of de bus. Hier ligt alles veel verder uit elkaar en ben je aangewezen op de auto. Het eerste wat ik hier deed, was dan ook mijn rijbewijs halen. Dat was er nooit

van gekomen, want telkens als ik in Nederland geld over had voor een rijbewijs, kocht ik daar een bas voor.'

Genieten

Van het uitgestrekte Californische landschap is hij zeer gecharmeerd. 'Als Nederlander ben je zo gewend dat alles plat is. Ik kan er nog steeds van genieten om hier over de snelweg door de heuvels en bergen te rijden. Ook het weer is natuurlijk erg fijn. In de zomer is het drie maanden iets te warm, de rest van het jaar is het als een perfecte lentedag in Nederland. Aan de andere kant mis ik soms ook wel de jubelstemming van de Nederlandse lente, na de stilstand in de winter. Hoe het leven dan plots weer oplaait en de terrasjes vollopen.'